

Податкова консультація

Про податок на додану вартість

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо порядку формування податкового кредиту та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі - ПКУ), повідомляє.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Відповідно до пункту 198.1 статті 198 ПКУ до податкового кредиту відносяться суми податку, сплачені/нараховані у разі здійснення операцій з:

- а) придбання або виготовлення товарів та послуг;
- б) придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності);
- в) отримання послуг, наданих нерезидентом на митній території України, та в разі отримання послуг, місцем постачання яких є митна територія України;
- г) ввезення необоротних активів на митну територію України за договорами оперативного або фінансового лізингу;
- г) ввезення товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Згідно з пунктом 198.3 статті 198 ПКУ податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 ПКУ, протягом такого звітного періоду у зв'язку з:

- придбанням або виготовленням товарів та наданням послуг;
- придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи);
- ввезенням товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах провадження господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Відповідно до пункту 198.6 статті 198 ПКУ не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними / розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними

деклараціями, іншими документами, передбаченими пунктом 201.11 статті 201 ПКУ.

Відповідно до підпункту «б» пункту 201.11 статті 201 ПКУ підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту без отримання податкової накладної, є, зокрема, касові чеки, які містять суму отриманих товарів/послуг, загальну суму нарахованого податку (з визначенням фіскального номера та податкового номера постачальника). При цьому з метою такого нарахування загальна сума отриманих товарів/послуг не може перевищувати 200 гривень за день (без урахування податку).

У разі використання платниками для розрахунків із споживачами реєстраторів розрахункових операцій касовий чек повинен містити дані про загальну суму коштів, що підлягає сплаті покупцем з урахуванням податку, та суму цього податку, що сплачується у складі загальної суми.

Таким чином, у разі відсутності податкової накладної платник податку має право віднести до податкового кредиту суми ПДВ за придбаними товарами/послугами на підставі касових чеків, які відповідають вимогам підпункту «б» пункту 201.11 статті 201 ПКУ, зокрема, в яких загальна сума отриманих товарів/послуг не перевищує 200 гривень (без урахування податку) за день, у тому числі у разі оплати таких товарів/послуг із застосуванням POS-терміналу. У разі, якщо сума придбаних товарів/послуг, вказана у касовому чеку, перевищує 200 гривень без урахування податку (з урахуванням ПДВ – 240 гривень), платник податку не має права віднести до складу податкового кредиту суму ПДВ на підставі такого касового чека.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.